ദൂത് 2: അവന്റെ ഉപദേശ വചനങ്ങൾക്കും മുന്നറിയിപ്പുകൾക്കും ശ്രദ്ധ നൽകിയും, നമ്മുടെ അകത്തെ മനുഷ്യൻ നാൾതോറും പുതുക്കപ്പെടുവാനുള്ള അവന്റെ പുതുക്കപ്പെട്ട പരിശീലനം സ്വീകരിച്ചുംകൊണ്ട് സർവവും-ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ക്രിസ്തുവിനെ നല്ലദേശമായി അവകാശമാക്കുന്നു

I. യിസ്രായേൽമക്കളെ ദൈവം വിളിച്ചതിലുള്ള ലക്ഷ്യം, അവർ ഭൂമിയിൽ ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുകയും ദൈവത്തിന്റെ ആവിഷ്കാരമാകുകയും ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം വാഗ്ദത്തദേശത്തിന്റെ സമ്പന്നത ആസ്വദിക്കുവാൻ അവർ അതിലേക്ക് പ്രവേശിക്കണം എന്നതായിരുന്നു

- തങ്ങളുടെ ദുഷ്പ്രവൃത്തികളും അവിശ്വാസവും നിമിത്തം മിക്കവാറും എല്ലാ ഇസ്രായേല്യരും വീണുപോകുകയും, ഈ ലക്ഷ്യത്തുവാൻ കഴിയാതെ മരുഭൂമിയിൽ മരിക്കുകയും ചെയ്തതുപോലെ, ക്രിസ്തുവിലൂടെ വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട നാമും, ദൈവത്തിന്റെ വിളിയുടെ ലക്ഷ്യത്തിലെത്തുവാൻ, ക്രിസ്തു ആകുന്ന നമ്മുടെ നല്ലദേശത്തിന്റെ അവകാശത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുവാനും ദൈവരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി അവന്റെ സമ്പന്നത ആസ്വദിക്കുവാനും കഴിയാതെ പരാജയപ്പെട്ടേക്കാം. പഴയനിയമത്തിൽ കാലേബും യോശുവയും മാത്രമേ ലക്ഷ്യത്തിലെത്തുകയും നല്ലദേശത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തുള്ളൂ. കർത്താവിന്റെ വചനത്തിനെതിരെ മത്സരിക്കാതെ, ശത്രുക്കളെ   [അനാക്യരെ] ഭയപ്പെടാതെ "..അവർ നമുക്ക് അപ്പമാകുന്നു" എന്ന് കാലേബ് മുഴുവൻ ഇസ്രായേൽ ജനത്തിനോടും കല്പിച്ചു. നമ്മുടെ വഴിയിൽ സാത്താൻ വയ്ക്കുന്ന ഏത് പ്രയാസവും പ്രലോഭനവും നമുക്ക് ആഹാരമാണ്. ദൈവവചനം നമ്മുടെ അപ്പമാണ്, ദൈവഹിതം ചെയ്യുന്നത് നമ്മുടെ ഭക്ഷണമാണ്, അതുപോലെ അനാക്യരും നമ്മുടെ അപ്പമാണ്; അത് ആത്മിക മുന്നേറ്റത്തിനുള്ള ദൈവ-നിയോഗിത മുഖാന്തരമാണ്. പിറുപിറുപ്പുകളെ നാം സൂക്ഷിക്കണം, അവിശ്വാസത്തിന്റെ ദുഷ്ടഹൃദയം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻ നാം സൂക്ഷിക്കണം, ഇതാണ് ദൈവത്തിനെതിരെയുള്ള മത്സരം. നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ നാം വ്യായാമംചെയ്യുകയും കർത്താവിലേക്ക് നമ്മുടെ ഹൃദയം തിരിഞ്ഞിരിക്കുകയും, നമ്മുടെ ദേഹികളെ നാം വിശ്വസ്തനായ സ്രിഷ്ടാവായ ദൈവത്തിന് സമർപ്പിക്കുകയും, നമ്മെത്തന്നെ അവന് കൈമാറുകയും, നമ്മുടെ ജീവന്റെ സൂക്ഷിപ്പ് അവന് ഭരമേൽപ്പിക്കുകയും വേണം. ഇടറിപ്പോകാതവണ്ണം നമ്മെ സൂക്ഷിക്കുവാനും, അവന്റെ തേജസ്സിനു മുമ്പാകെ കളങ്കമില്ലാതെ ഉല്ലാസത്തിൽ നിർത്തുവാനും അവൻ പ്രാപ്തനാണ്. പുതിയനിയമ വിശ്വാസികളായ നാം "സമ്മാനത്തിനായി" (സഹസ്രാബ്ദ രാജ്യത്തിലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ പൂർണ്ണ ആസ്വാദനം) "ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് പിൻപറ്റണം" (ക്രിസ്തുവിന്റെ പൂർണ്ണ ആസ്വാദനവും നേട്ടവും). വിജയത്തിനുവേണ്ടി നാം കർത്താവിൽ ആശ്രയിക്കുകയും നമ്മിൽ വെളിപ്പെടുവാൻ അവന്റെ ജയിക്കുന്ന ജീവനെ നാം അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, നാം പുതുമയുള്ള പോഷണവും വർധിതമായ ചൈതന്യവും കണ്ടെത്തും.   [Exo. 3:8] അവരെ മിസ്രയീമ്യരുടെ കയ്യിൽനിന്നു വിടുവിപ്പാനും ആ ദേശത്തുനിന്നു നല്ലതും വിശാലവുമായ ദേശത്തേക്കു, പാലും തേനും ഒഴുകുന്ന ദേശത്തേക്കു,... അവരെ കൊണ്ടുപോകുവാനും ഞാൻ ഇറങ്ങിവന്നിരിക്കുന്നു.   [Heb. 3:12] സഹോദരന്മാരേ, ജീവനുള്ള ദൈവത്തിൽ നിന്ന് പിൻവാങ്ങുന്ന അവിശ്വാസത്തിന്റെ ദുഷ്ട ഹൃദയം ഒരുപക്ഷേ നിങ്ങളിൽ ആരിലും ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ.   [Num. 14:9] യഹോവയോടു നിങ്ങൾ മത്സരിക്കമാത്രം അരുതു; ആ ദേശത്തിലെ ജനത്തെ ഭയപ്പെടരുതു; അവർ നമുക്കു ഇരയാകുന്നു...   [2 Cor. 4:13] “ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു അതുകൊണ്ട് ഞാൻ സംസാരിച്ചു,” എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപ്രകാരം വിശ്വാസത്തിന്റെ അതേ ആത്മാവ് ഉണ്ടായിട്ട്, ഞങ്ങളും വിശ്വസിക്കുന്നു അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങളും സംസാരിക്കുന്നു.

II. നല്ലദേശമായ ക്രിസ്തുവിനെ പൂർണമായി കൈവശമാക്കുവാൻ നാം പോകുകയാണെങ്കിൽ, നാം “വിഗ്രഹാരാധനയിൽനിന്ന് ഓടിപ്പോകുവിൻ” എന്ന് പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള കാളക്കുട്ടിയെ ആരാധിക്കുന്നതിൽ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ വിഗ്രഹാരാധനയെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട്, അപ്പൊസ്തലനായ പൗലൊസ് പറയുന്നു

- കർത്താവിനെക്കാളധികം നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ സ്നേഹിക്കുകയും നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ കർത്താവിന് പകരമായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എന്തും നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിലുള്ള ഒരു വിഗ്രഹമാണ്. തങ്ങളെ ഒരു വിഗ്രഹാരാധന പാളയമാക്കിത്തീർക്കുവാൻത്തക്കവണ്ണം ദൈവത്തിന്റെ വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട ജനം ഉണ്ടാക്കിയ വിഗ്രഹമായ, സ്വർണ കാളക്കുട്ടിയുടെ വിഗ്രഹത്തിന്റെ തത്ത്വത്താൽ നാം താക്കീത് ലഭിച്ചവരായിരിക്കണം; വിഗ്രഹാരാധനയിൽ അഞ്ച് തത്ത്വങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്നു: 1. സ്വയം-സൗന്ദര്യവൽക്കരണം വിഗ്രഹാരാധനയിലേക്ക് നയിക്കുന്നു; ദൈവമാണ് നമ്മുടെ സൗന്ദര്യം, അവൻ സൗന്ദര്യവൽക്കരിക്കപ്പെടുവാൻ തക്കവണ്ണം അവന്റെ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ ഭവനമെന്ന നിലയിൽ സഭയെ അവൻ സൗന്ദര്യവൽക്കരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ വേല ഭൂമിയിൽ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവാനും ആവിഷ്കരിക്കുവാനുമുള്ള നമ്മുടെ ജീവിതമാണ്, ക്രിസ്തു യേശുവിനെ കർത്താവായ് നാം പ്രസംഗിക്കണം. 2. ദൈവം നമുക്ക് നൽകിയതിനെ പാഴാക്കുന്നതിനായുള്ള സാത്താന്റെ അപഹരണമാണ് വിഗ്രഹാരാധന; അത് ദൈവം നമുക്ക് നൽകിയതിനെ നാം ദുരുപയോഗം ചെയ്യുന്നതും, ദൈവോദ്ദേശ്യത്തിനുവേണ്ടി ഭൗതികവും ആത്മികവുമായ ദൈവത്തിന്റെ ദാനങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കുന്നതുമാണ്. 3. വിഗ്രഹാരാധന നാം ആസ്വദിക്കുന്ന വസ്തുക്കളുടെ ആരാധന, ഉല്ലാസത്തിന്റെയും വിനോദത്തിന്റെയും ആരാധന ആണ്. 4. വിഗ്രഹാരാധനയോടുകൂടെ സത്യദൈവത്തെ ആരാധിക്കുക എന്ന നാട്യം ഉണ്ട്. 5. വിഗ്രഹാരാധനയോടുകൂടെ ആരാധനയിൽ കലർപ്പുണ്ട്. [1 Cor. 10:14] ആകയാൽ എന്റെ പ്രിയരേ, വിഗ്രഹാരാധനയിൽനിന്ന് ഓടിപ്പോകുവിൻ.   [1 John 5:21] കുഞ്ഞുങ്ങളേ, വിഗ്രഹങ്ങളിൽനിന്ന് നിങ്ങളെത്തന്നെ സൂക്ഷിച്ചു കൊള്ളുവിൻ.   [John 4:24] ദൈവം ആത്മാവ് ആകുന്നു, അവനെ ആരാധിക്കുന്നവർ ആത്മാവിലും സത്യസന്ധതയിലും ആരാധിക്കണം.

- യിസ്രായേൽമക്കൾ സ്വർണ്ണ കാളക്കുട്ടിയെ ആരാധിച്ചു, കർത്താവിന്റെ സാന്നിധ്യം നഷ്ടമാക്കിയപ്പോൾ മോശെ തന്റെ കൂടാരം വിഗ്രഹാരാധികളുടെ പാളയത്തിൽനിന്ന് അതിനെ വേർപെടുത്തിയശേഷം കുറച്ച് അകലെയായി കൂടാരമടിച്ചു; അവന്റെ കൂടാരം പിന്നീട് ദൈവത്തിന്റെ കൂടാരമായിത്തിർന്നു, കാരണം കർത്താവിന്റെ സാന്നിധ്യവും സംസാരവും അവിടെയായിരുന്നു. മോശെ ദൈവവുമായി ഉറ്റബന്ധമുള്ളവനും, അവൻ ദൈവത്തിന്റെ ഹൃദയത്തെ അറിഞ്ഞവനും, ദൈവത്തിന്റെ ഹൃദയപ്രകാരമുള്ളവനും, ദൈവത്തിന്റെ ഹൃദയത്തെ സ്പർശിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞവനുമായ ഒരു വ്യക്തി ആയിരുന്നു. [Exo. 33:11] ഒരുത്തൻ തന്റെ സ്നേഹിതനോടു സംസാരിക്കുന്നതു പോലെ യഹോവ മോശെയോടു അഭിമുഖമായി സംസാരിച്ചു...

III. അവരുടെ നീണ്ട അലഞ്ഞുതിരിയലിനുശേഷം, ദൈവം വാഗ്ദാനം ചെയ്ത നല്ലദേശത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുവാനും അവരുടെ അവകാശമായി അതിനെ അവകാശമാക്കുവാനും അവരെ ഒരുക്കുന്നതിന് യിസ്രായേൽമക്കളുടെ പുതിയ തലമുറയ്ക്കു മോശെയിലൂടെ ദൈവം ഒരു പുതുക്കപ്പെട്ട പരിശീലനം നൽകി; കാലേബും യോശുവയും ഒഴികെയുള്ള ഒന്നാമത്തെ തലമുറ മരിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ, രണ്ടാമത്തെ തലമുറ നല്ലദേശത്ത് പ്രവേശിച്ച് അതിനെ കൈവശമാക്കാൻ ഒരുക്കമുള്ളവരായിരുന്നു

- ദൈവത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥ എന്നത് കർത്താവിന്റെ കരുണയാലും കൃപയാലും നമ്മുടെ പഴയ മനുഷ്യൻ (പുറത്തെ മനുഷ്യൻ) ദഹിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതും നമ്മുടെ പുതുമനുഷ്യൻ (അകത്തെ മനുഷ്യൻ) അനുദിനം പുതുക്കപ്പെടുന്നതുമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ കെട്ടിടത്തിനും രാജ്യത്തിനുംവേണ്ടി നമ്മുടെ നല്ലദേശമായ ക്രിസ്തുവിന്റെ ആസ്വാദനത്തിലേക്ക് നമ്മെ ആനയിക്കുവാൻ ജീവനിലുള്ള നമ്മുടെ വളർച്ചയ്ക്കും ജീവനിലുള്ള രൂപാന്തരത്തിനും വേണ്ടി നാം പുതുക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മത്തായി 4:4 പറയുന്നു "മനുഷ്യൻ അപ്പംകൊണ്ടു മാത്രമല്ല, യഹോവയുടെ വായിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന സകലവും കൊണ്ട് ജീവിക്കുന്നു. വേദപുസ്തകത്തിലെ എല്ലാ വചനവും ദൈവത്തിന്റെ ശ്വാസമാണ്, എല്ലാം എന്നത് ക്രിസ്തുവിനെ പരാമർശിക്കുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ വായിലൂടെ പുറപ്പെടുന്ന സകല വചനം കൊണ്ടും ജീവിക്കുന്നത് ദിവ്യ ശ്വാസത്തിന്റെ ദേഹരൂപമായ ക്രിസ്തുവിനാൽ ജീവിക്കുന്നതാണ്. തിരുവെഴുത്തുകൾ ദൈവത്തിന്റെ നിശ്വാസം, ദൈവത്തിന്റെ ഉച്ഛ്വാസം ആയതുകൊണ്ട്, സകല പ്രാർഥനയാലും ദൈവവചനം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് നാം തിരുവെഴുത്തുകൾ ഉള്ളിലേക്ക് ശ്വസിക്കണം; നാം വേദപുസ്തകം പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ, നാം ദൈവത്തെ ജനത്തിലേക്ക് നിശ്വസിക്കണം. നല്ല ദേശമെന്ന നിലയിൽ ക്രിസ്തുവിനെ പൂർണ്ണമായി കൈവശമാക്കുന്നതിന്, അനുദിനം കർത്താവിന്റെ പുതിയ സംസാരം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് നാം അവനുമായുള്ള നമ്മുടെ ഉന്മേഷവും പുതുമയും നിലനിർത്തണം; ദേശത്ത് ക്ഷീണിച്ചുപോകാതിരിക്കുവാൻ നാം സൂക്ഷിക്കണം. നാം ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുകയും, നമ്മെത്തന്നെ താഴ്ത്തുകയും, അവന്റെ വചനം പ്രാർഥനാവായന ചെയ്തുകൊണ്ട് അവന്റെ എഴുതപ്പെട്ട വചനത്തിലെ ജീവനുള്ള വചനമായ കർത്താവിന്റെ അടുക്കൽ വരികയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, അവൻ നമുക്ക് ആത്മാവിന്റെ പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ട വചനമായിത്തീരുന്നു; അവന്റെ തത്സമയ വചനങ്ങൾ നമ്മുടെ സഹായത്തിനും പോഷണത്തിനും വേണ്ടി നമുക്ക് ആത്മാവും ജീവനുമാണ്, അവന്റെ വചനങ്ങളിലൂടെ നാം ദൈവത്തിന്റെ സത്തയാൽ സന്നിവേശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു, അങ്ങനെ അവന്റെ തേജസ്സിനും അവന്റെ ആവിഷ്കകാരത്തിനും വേണ്ടി, ദൈവത്വത്തിലല്ല, ജീവനിലും പ്രകൃതത്തിലും നാം ദൈവവുമായി ഒന്നായിത്തീരുന്നു. [Rom. 12:2] ഈ യുഗത്തിനൊത്തവണ്ണം പരിഷ്കൃതരാകാതെ,...മനസ്സിന്റെ പുതുക്കത്താൽ രൂപാന്തരപ്പെടുവിൻ. [2 Tim. 3:16] എല്ലാ തിരുവെഴുത്തും ദൈവശ്വാസീയവും... [John 6:63] ...ഞാൻ നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്ന വചനങ്ങൾ ആത്മാവും ജീവനും ആകുന്നു.

IV. ദൈവത്താലുള്ള പുതുക്കപ്പെട്ട പരിശീലനം ഒമ്പതു കാര്യങ്ങളിൽ അവന്റെ ജനത്തോടുള്ള അവന്റെ ആജ്ഞയായിരുന്നു

- ഒമ്പതു കാര്യങ്ങൾക്ക് നാം ശ്രദ്ധ കൊടുക്കണം: 1. നാം കർത്താവിനെ ഭയപ്പെടേണം; അവനെ നീരസപ്പെടുത്തുന്നതിലും, അവന്റെ സാന്നിധ്യം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതിലും, അടുത്ത യുഗത്തിൽ നമ്മുടെ പ്രതിഫലമായി അവനെ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുന്നതിലും അവനെ ഭയപ്പെടണം. 2. നാം ദൈവത്തിന്റെ വഴികളിൽ നടക്കണം; ക്രിസ്തുവിനെ ജീവിക്കണം, അവനെ ആവിഷ്കരിക്കുകയും മഹിമപ്പെടുത്തുകയും വേണം. 3. നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവായ യേശുവിനെ നാം സ്നേഹിക്കണം; ദൈവം നമ്മെ ആദ്യം സ്നേഹിച്ചതുകൊണ്ട് നാം അവനെ തിരികെ സ്നേഹിക്കണം. 4. നമ്മുടെ പൂർണ ഹൃദയത്തോടും നമ്മുടെ ദേഹിയോടുംകൂടെ നാം ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുകയും സേവിക്കുകയും വേണം; നമ്മുടെ ആത്മാവോടുകൂടെ നാം അവനെ സ്നേഹിക്കുകയും സേവിക്കുകയും ചെയ്യണം. 5. നമ്മുടെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി നാം അവന്റെ കല്പനകളും ചട്ടങ്ങളും പാലിക്കണം. 6. നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ അഗ്രചർമം നാം പരിച്ഛേദന ചെയ്യണം; നമ്മുടെ ജഡത്തെ, അതായത് നമ്മുടെ സ്വാഭാവിക ആളത്തത്തെ നാം ക്രൂശിക്കുകയും ക്രിസ്തു യേശുവിൽ പ്രശംസിക്കുന്നവരും ജഡത്തിൽ ആശ്രയമില്ലാത്തവരും ആയിരിക്കണം. 7. നാം ഇനിമേൽ ദുശ്ശാഠ്യമുള്ളവരായിരിക്കരുത്; രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്ന ആത്മാവെന്ന നിലയിൽ ക്രിസ്തുവിലൂടെ കീഴ്പ്പെടുത്തപ്പെടുകയും ഉയിർപ്പിക്കപ്പെടുകയും വേണം. 8. ദൈവത്തിന്റെ മുഴുവൻ കല്പനയുമെന്ന നിലയിൽ ക്രിസ്തുവിനോട് നാം മുറുകെപ്പറ്റിയിരിക്കണം; അപ്പോൾ നമ്മുടെ നല്ലദേശമായ ക്രിസ്തുവിനെ കൈവശമാക്കുവാൻ മുന്നോട്ടുപോകുന്നതിന് നാം ബലപ്പെട്ടും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടുമിരിക്കും. അവന്റെ സാന്നിധ്യത്തിന്റെ അനുഗ്രഹം നമുക്ക് ലഭിക്കും 9."അവന്റെ നാമത്തിൽ സത്യം ചെയ്യേണം." എന്നത് നാം കർത്താവിന്റെ ജൈവിക രക്ഷയും അപ്രമേയധനവും ആസ്വദിക്കത്തക്കവണ്ണം നാം കർത്താവിന്റെ നാമം വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നാണ്. [Deut. 10:12] ആകയാൽ യിസ്രായേലേ, നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ ഭയപ്പെടുകയും അവന്റെ എല്ലാവഴികളിലും നടക്കയും അവനെ സ്നേഹിക്കയും നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണമനസ്സോടുംകൂടെ സേവിക്കയും [Rom. 10:12] ..ഒരേ കർത്താവുതന്നെ എല്ലാവരുടെയും കർത്താവും, അവനെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും സമ്പന്നനും ആകുന്നു;